

Sizin Tarihiniz...

Ekim 2001 sayımızda, yapacağınız sözlü tarih araştırmalarını bize gönderebileceğinizi duyurmamızdan sonra birçok arkadaşınızdan mektup aldık. Bunlardan birkaçını sizlerle paylaşmak istedik...

Sevgili Bilim Çocuk,

Ben okuduğum okulun tarihini araştırdım. Çok ilgimi çekti; umarım sizin de ilginizi çeker. Ben böyle güzel geçmişi olan bir okulda okumaktan çok mutluyum ve gurur duyuyorum.

Üzülmez İlköğretim Okulu'nun Tarihi

Okulumuz 1927 yılında ahşap bir evde kurulmuş. Alt katında iki derslik, üst katında da bir oda varmış. O zamanki Başöğretmen Sabiha Gülay'mış. 1935 yılında da bugünkü okulun temeli atılmış. 1944 ve 1957 yılında ek inşaatlar yapılarak eğitime sunulmuş. 1961 ve 1962 yıllarında ortaokul hizmete açılmış. 1983 yılında da Milli Eğitim Bakanlığı'na devredilmiş.

1984 yılında okulumuzun bahçesine iki derslikli bir anasınıfı açılmış. Okul, zamanın en güzel okullarından biriymiş. Fakat 1994 yılında elektrik kontağından çıkan bir yangın sonucu salon ve altı derslik yanmış. 1997-1998 öğretim yılında Üzülmez halkı ve Okul Koruma Derneği birleşip iki katlı bir bina yaptırmışlar.

Okulumuzdan bugüne kadar birçok avukat, doktor, mühendis, öğretmen vb. mezun olmuş. Ayrıca benim dedem de Üzülmez İlköğretim Okulu'nda okumuş. Okulumuzun eskiden çok güzel bir bahçesi varmış. Bahçıvanı çiçekler ezilmesin diye bahçeye kimseyi sokmazmış. Söylentilere göre, okulumuzun bahçesinde film bile çekilmiş.

Okulumuzun Anı Defterinden...

"Benim okuduğum ilk mektebe göre, hiç olmazsa bir çağ boyu ileri."

Falih Rifki Atay
1949

"Üzülmez İlkokulu bende iyi bir intiba hasıl etmiştir, çalışmalarınızda başarılar dilerim."

Reşat Nuri Güntekin
1952

"Üzülmez İlkokulu Başöğretmeni Sabiha Gülay'a ve idealist öğretmen arkadaşlarımla şahıslarında Türk ilkokul öğretmenlerine duyduğum itimat ve hayranlığın taze kaynaklarını buldum..."

Eski Milli Eğitim Bakanı
Tevfik İleri

Atakan Tevlek
Üzülmez İlköğretim Okulu/8-A/Zonguldak

Ailemiz

Annemin baba tarafı, o zamanlar Rusya'da, şimdi Gürcistan'da bulunan Batum'dan göç etmişler. Dedemin babasının üç kardeşi varmış. Savaş zamanında kardeşlerinden ikisi gizlice kaçarken ölmüş. Anneleri de ölmüş. Onları babaanneleri büyütmüş. Dedemin babası, büyüyünce çalışmak için Bursa'ya gitmiş. Oraya yerleşmiş. Babaları onları İzmit'te bir konağa bırakmış ve savaşa gitmiş. Atlı asker olduğu için hep uzaklara gönderilmiş. Bir daha haber alınamamış. Duvar ustası olan Şaban dedemiz Selimiye Kışlası'nı yapan başustaymış. Şaban dedemler Adapazarı-Sapanca'ya yerleşmişler. Konağıysa savaşta düşmanlar yakmış. Duvar ustası olduğundan çok zengin olup, Sapanca'nın yarısını almış.

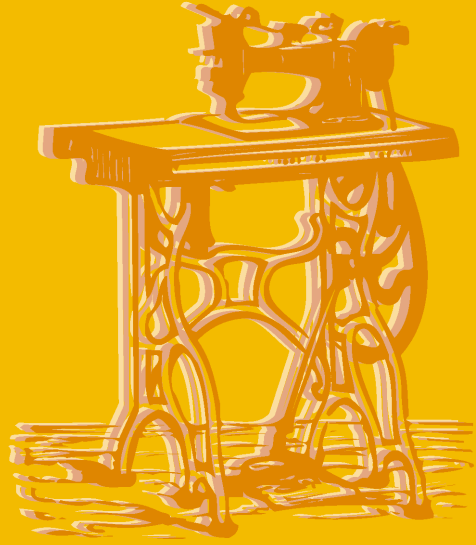
Annemin anne tarafı Buhara'dan gelmiş. Onlar Türkmen'miş. İpek Yolu'ndan baharat ve ipek getirirlermiş. Lakapları, Buharalı Hacı Ahmet Efendi'ymiş. Hattatlık yaparmış ve ticaretle uğraşırmış. Afyon Karahisar'a yerleşmişler. Behiye anneannemizi saraydan evlendirmişler. Eskiden küçük kızları toplayıp yetiştirirlermiş. Erkekleri de asker yaparlarmış. Sonra da evlendirirlermiş. Annemin anneanesi olan Behiye anneannemizin soyu Yunanistan'dan gelir. Benim annem Behiye ninesini görmüş. Çok süslü bir kadın olduğunu söylüyor. Yaşlı olduğu halde kendine çok iyi bakarmış. Onun da babası avcı olduğu için, geze geze gelmişler ve İstanbul'a yerleşmişler.

Doğan Türker

Mustafa Pars İlköğretim Okulu/4-F/Küçükçekmece/İstanbul

Dikiş Makinesi

Komşularımızın ninelerinden kalma, en az 80 yıllık, sanki üzerinde yılların yorgunluğu olan, boyaları dökülmüş, tahta sandığı yer yer çürümüş, bir dikiş makinesi var. Evin bir köşesinde duran bu makine "ben de en az sizler kadar ihtiyarım" der gibi geldi bana. Öyküsünü kısaca anlatayım: O devirlerde öyle bir makinesi olanlara herkes meraklı gözlerle bakarmış. O zamanların en değerli aletiymiş. O makineyle

hem kendilerinin hem de komşuların elbiselerini dikerlermiş. Hatta komşularımız, bu makineyle nice gelinlikler dikmişler. Sanki üzerinde o yılların yorgunluğu ve hüznü var gibi geldi bana. Komşularımız bu makineyi bana anlatırken buğulu gözlerle uzaklara gidiyorlar. Sanki geçmişi yine yaşıyorlar.

Bilge Koçak

Alsancak İlköğretim Okulu/3-A/Avcılar/İstanbul

Bakır Tava

Bizim küçük bir bakır tavamız var. Bu tavayı 1960'lı yılların başında annemin dedesi, Sürmene Çarşısı'nda bulunan bakırcılardan torunları için almış. Küçük olmasının nedeni budur.

Bakır tavamız 14 cm çapında olup 22 cm uzunluğunda da bir sapı var. Sapının ucunda, tavayı bir yere asmaya yarayan, yuvarlak demirden bir halka bulunmakta. Dışı bakır rengi (kırmızı gibi), eski olduğu için iç kısmı çok siyah. İçinde benek benek yeşillikler var. Eğer bu tava kalaylanmadan, içinde yemek pişirilirse bizi zehirleyebilir. Bu tavamızda çok güzel kuymak ve yağda yumurta pişer.

Ozancan Ulus

Alsancak İlköğretim Okulu/3-A/Avcılar/İstanbul

